ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΠΑΡΙΣΙΑΝΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Διευθυντής: ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΚΡΑΒΑΝΗΣ

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ— ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία Δρ. 120 || Ἐτησία Λίρ. Ἀγ. 1
Ἑξάμηνος » 65 || Ἑξάμηνος Σελ. 12
Ἀμερικῆς ἐτησία δολλάρια 3
Διαχειριστής: ΝΙΚ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Τὸ φύλλον λεπτὰ 50 — ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ 25 Ἀπριλίου 1923 — ΕΤΟΣ ΙΕ.— Ἀριθ. 3540

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΛΕΞΙΣ

Δύο πολὺ σοβαρὰ ζητήματα ἀνεκίνησαν εὐθὺς ἀμέσῳ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνδιασκέψεως οἱ περὶ αὐτῆς Τοῦρκοι ἀντιπρόσωποι.

Τὸ ζήτημα τῶν Θρακικῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα συνόρων καὶ τὸ τῆς ἐκκενώσεως τῆς Κων(πόλεως) τέλεως ὑπὸ τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων.

Δεδομένου ὅτι ἐκ τῶν δύο τούτων ζητημάτων τὸ μὲν πρῶτον ἐθεωρεῖτο ἤδη λυθὲν, ἀφ' οὗ μάλιστα εἶχε προαποφασισθῆ ὅπως ἡ παροῦσα συνδιάσκεψις μὴ ἀσχοληθῇ πλέον ἐπὶ τῶν ἐδαφικῆς φύσεως ὅρων τῆς συνθήκης, ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου (εἶναι γνωστόν) αἱ συμμαχικαὶ ἀντιλήψεις, ἀρμόζουσαι σαφῶς ὅτι διὰ τῶν δύο τούτων προτάσεων οἱ Τοῦρκοι κίνουν ἄλλο ὅν ἐπεδίωξαν εἰμὴ μόνον νὰ δοκιμάσωσι τὰς ἀπέναντι των διαθέσεις των συμμάχων πρὶν ἢ ἀναγκασθοῦν νὰ κατέλθουν εἰς τὴν ὁριστικὴν διπλωματικὴν μάχην.

Ἐν τῇ ὑποδοχῇ ὅμως τῇ ὁποίᾳ ἔτυχον ἐκ μέρους τῆς Συνδιασκέψεως ἀφότου ἐστοὶ αἱ προτάσεις των οἱ Τοῦρκοι θὰ ἐπείσθησαν, πιστεύομεν, ὡρισμένως ὅτι οἱ παλαιοὶ καιροὶ, καθ' οὓς ἡ ἐν τῇ συνδιασκέψει παρουσία των ἐσημείωνε σειρὰν ἀτελεύτητον ἐπιτυχιῶν μόνον παρῆλθε πλέον ἀνεπιστρεπτεί.

Ἐν τῇ τέᾳ ταύτῃ συνδιασκέψει, παίοντι ὁλίγον ὀργὰ οὐδέποτε ὅμως κατόπιν ἑορτῆς, οἱ σύμμαχοι ἐμφανίζονται εὐτυχῶς ἀποφασισμένοι νὰ ἐπιβάλουν ἡνωμένοι τὰς ἀπέναντι τοῦ Τουρκικοῦ ζητήματος ἀπόψεις των.

Αὐτὸ τοὐλάχιστον ἀφίνει νὰ ἐλπίζηται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρώτης σύνεως εἰπεῖν ἀψιμαχίας ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν πρώτην ἐπίσημον συνεδρίασιν τῆς Συνδιασκέψεως.

Καὶ ὑπάρχουν ἀκόμη ἐλπίδες πολλαί, ὅτι ἡ συμμαχικὴ αὕτη ἀπέναντι τῶν Τούρκων τακτικὴ θὰ συνεχισθῇ καὶ ὅτι τὸ κατάντημα σύνεξῆς, ὑποβεβηθοῦσης εἰς τοῦτο καὶ τῆς δεδηλωμένης πλέον Τουρκικῆς ἀδιαλλαξίας, θὰ εἶναι τὸ ὁριστικὸν ναυάγιον τῆς Συνδιασκέψεως.

Ἡ Τουρκικὴ ἐπιμονὴ ὅμως παραμένει ἄθικτος ἡ σύρβασις Τσέβτερ καὶ μυρίοι ὅσοι γίνεται ἐκ μέρους τῶν συμμάχων ἀποδεικνῦν ἀδιάλλακτον οἱ εἰκονομικὸν ὀργάνα τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τῆς Ἀγκύρας, εἶναι σημεῖα τῶν καιρῶν ἐκδεικνυόμενα, πείθουσα καὶ τοὺς μᾶλλον δυσπίστους περὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς συνδιαλλαγῆς τῶν ἐν τῇ συνδιασκέψει δύο ἀντιθέτων στρατοπέδων,

Ἰδίως τὸ τοιοῦτον μετριοπαθεῖ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἡ σημερινὴ Γαλλικὴ ἀπέναντι τῶν Τούρκων ἀδιαλλαξία, τὴν ὁποίαν εἶναι ἀνελεῶς ἀδύνατον νὰ ἐξευμενίσῃ ἡ Ἄγκυρα διὰ τῶν πανικῶν παραχωρήσεων τῆς γραμμῆς Ἐσκῆ Σεχήρ—Προύσης—Πανόρμου.

Χάρις εἰς τὰ Τουρκικὰ σφάλματα εἶναι πλέον γεγονὸς ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ Γαλλία ἐπανῆλθεν αἰσίως εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς ἐποχῆς τῆς συνθήκης; τῶν Σεβρῶν, ἀναγκασθεῖσα εἰς τοῦτο ὑπὸ τῶν ζωτικωτάτων της συμφερόντων τὰ ὁποῖα βλέπει καταβαραθρούμενα τελείως ἐνεργείᾳ τῶν ἀνθρώπων ἀκείνων τοῦ; ὁποίους εἶχεν εὐεργετήσει σκανδαλωδῶς.

Καὶ αὐτὸ μυρίως εἶναι ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον λυσσᾷ σήμερον ἡ Γαλλία ὀλόκληρος καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ὁ μὲν Πουανκαρὲ κατηγορεῖ ὡς ὑποκείνων τὸν Μιλεράν, ὁ Μιλεράν τὸν Πουανκαρὲ καὶ ὅλοι οἱ Γάλλοι μοζὶ ἀμφοτέρους, ὡς καὶ ὅλους τοὺς ὁποῖοι ἐπιμένουν νὰ ἐπιβάλουν ἡνωμένοι τὰς ἀπέναντι τοῦ Τουρκικοῦ ζητήματος ἀπόψεις των.

Πλὴν ὅμως τῆς Γαλλικῆς ταύτης στάσεως τὴν κατάστασιν συγχεραίνει ἔτι μᾶλλον καὶ ἡ Ἀμερικανικὴ ἐπέμβασις εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολῆς διὰ τοῦ ὁμίλου τοῦ Τσέστερ.

Οἱ διπλωματικοὶ κύκλοι προβλέπουν ὅτι λόγῳ τῆς συμβάσεως ταύτης ὑπάρχει φόβος ἐπικινδύνου ἐντάσεως τῶν Γαλλοαμερικανικῶν σχέσεων, ἐντάσεως δυνατὸν νὰ προκαλέσῃ ἀσφαλῶς τὸ ναυάγιον τῆς συνδιασκέψεως.

Ἐνισχυομένη ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς ταύτης ἐπεμβάσεως οὐδεμία χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι ἡ Τουρκία θὰ ἐμφανισθῇ ἐν τῇ τέᾳ συνδιασκέψει περισσότερον ἢ πρὶν ἀπειλητικὴ, εἰς τοῦτο μάλιστα θὰ συνεπείᾳ ἀσφαλῶς καὶ ἡ ἐν Δωζάνῃ παρουσία τοῦ Ρώσσου ἀντιπροσώπου Τσίτσερίν, τοῦ ὁποίου ἡ ἄνευ προκλήσεως ἐμφάνισις ἐν τῇ Συνδιασκέψει πᾶν ἄλλο ἢ καλὸν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῆς εἰκονὸν ἀποτελεῖ.

Καὶ ἤδη γεννᾶται τὸ ἐρώτημα.

Ποῖα θὰ εἶναι ἄραγε ἡ στάσις τῶν ἄλλων ἐνδιαφερομένων δυνάμεων ἀπέναντι τῆς Τουρκικῆς θρασύτητος καὶ ἰδίως ποῖα θὰ εἶναι ἡ στάσις αὐτῶν ἐν ἢ περιπτώσει, ὅτως ἀδφαλῶς προβλέπεται, ἡ συνδιάσκεψις κατέληγεν εἰς ναυάγιον;

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο θὰ ἀπαντήσουν ἐντὸς ὀλιγίστου χρονικοῦ διαστήματος μὲ τὴν συνήθη των ὠμὴν γλῶσσαν τὰ πράγματα.

Καὶ θὰ μᾶς εἴπουν κυρίως πῶς σκέπτεται νὰ ἐπωφεληθῇ τῶν νέων ἐν Ἀνατολῇ ἀνωμαλιῶν ἡ μεγαλὰ Ἀλβιών, εἰς χεῖρας τῆς ὁποίας περιῆλθε καὶ πάλιν μοιραίως ἡ ἠδαλιούχησις τῆς ἀνατολικῆς ὑποθέσεως.

Ἀπὸ τὴν στάσιν δὲ αὐτῆς μυρίως, φρονοῦμεν ἡμεῖς, ὅτι θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ εἰρήνη ἢ ὁ πόλεμος.

Ἡ μᾶλλον ἡ μορφὴ καὶ ἡ ἔκτασις τοῦ νέου πολέμου, ἐφ' ὅσον μόνον περὶ αὐτοῦ πρόκειται τὴν στιγμὴν καθ' ἣν περὶ εἰρήνης οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρξῃ πλέον ἐλπίς.

Τί φρονοῦν καὶ τί σκέπτονται οἱ ἄλλοι τὸ γνωρίζομεν πλέον καλῶς.

Ἀναμένωμεν λοιπὸν νὰ ἴδωμὲν τί σκέπτεται τὸ Λονδῖνον.

Διότι εἰς αὐτὸ ἀνήκει καὶ πάλιν ἡ τελευταία λέξις ἐπὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος.

Ποῖα ὅμως θὰ εἶναι ἡ λέξις αὕτη;

Ἰδοὺ τὸ πρόβλημα.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ Μ. ΚΕΜΑΛ

Ὁ ἐν Ἀγκύρᾳ ἀνταποκριτὴς τῆς «Βατάν» διὰ μακρῶν τηλεγραφεῖ δηλώσεις τοῦ Μ.Κεμὰλ πασᾶ, ἅστις σὺν ἄλλοις εἶπε πρὸς αὐτόν:

«Γνωρίζω ὅτι εἰς τὰς ἀκλοτὰς τῆς Κων]πόλεως ἐξοφκινονται ραδιοφωνίαι. Ἀλλ' οἱ Κων]πολίται ὀφείλουν νὰ μὴ λησμονοῦν ὅτι ἡ Κων]πολις ἐπαυλεῖ εἶσέτι ὑπὸ κατοχήν. Ἡ Κων]πολις εἶσέτι δὲν ἀπελυτρώθη καὶ ἐνα ἀπολυτρωθῇ ὑπάρχει ἀνάγκη ἀλληλεγγύης, δι' ἧς καὶ μονῆς ἐξηφαλίσαμεν τὰς μέχρι τοῦδε ἐπιτελεσθείσας νίκας. Ἵνα σωρκομιαμεν δὲ καὶ τοὺς κορυφὸς τῆς νίκης πρέπει νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν αὐτὴν ὁδόν. Δὲν πρέπει νὰ βοηθῶμεν ἐν ἐχόρον ἀνόσῳ ἀφιστόμαθα εἰς τὰς χεῖρας του.

Ἐπειδὴ ὑπάρχει πλεῖθώρα ζητούντων ὑποψηφιότητα θὰ γίνῃ διαλογή.

Προηγουμένως εἶχον δηλώσει ὅτι θὰ ἀποσυρθῶ τῆς πολιτικῆς, ἀφοῦ ἀπιτελέσω τὸ ἔργον μου. Ἐμμένω εἰς τὴν γνώμην αὐτὴν καὶ ἐπαναλαμβάνω τὴν ὑποσχεσιν μου. Ἀλλ' ἐνόσῳ ἡ μὲν εἰρήνη δὲν συνήφθη εἶσέτι τὸ δὲ μᾶλλον μας δὲν διασφαλίσθη, πῶς δύναμαι ν' ἀφῶσω τὸ ἔθνος ἐν κατασάσει μεταβάσεως; Ὑφείλω ν' ἀποκρατήσω τὸ ἔρτον μου, τὸ ὁποῖον ἠγάπησα. Ἔπειτα θὰ ἐκπληρώσω τὸν πόθον μου περιλαμβχιρήσας ἀπὸ τῆς κολιτικῆς.

Μάλιστα, πρέπει νὰ ἐργασθῶμεν, ἰδίως οἱ νέοι ὀφειλοον νὰ ἐργασθῶν.

Η «ΕΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΣ»

Κατὰ τὴν «Βατάν» ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει Ἀγκύρας ὑπάρχει ὁμίλος 25—30 βουλευτῶν, ὅστις ἀπονομαζόμενος ἀνεξάρτητος, ἐπιδιωκει τὴν ἀναδιωσιν τῆς «Ἑνωσεως καὶ Προόδου» μετὰ τινος τροποποιήσεως τῶν ἀρχῶν ἠης.

Τοιοῦτοι βουλευοτὰ εἶνε ὁ Ἔτιοῦν Σαμπρὴ (Ἐσκῆ Σαχ)ρ Χιμπὴ (Ἀρδαχὰν), Χαρφὶς Μεχμὲτ [Τραπεζοῦντος], Νετζανὴ (Προύσης), Γιοσσοὺφ [Δενιζλὴ].

Ἔξω τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἰσχυρὰ μέλη εἶναι ὁ πρῶην ὑποσρτὸς τῆς Περιθάλψεως Κεμὰλ βεης, ὁ πρῶην νομαρχὴς Σμύρνης Ρεζμὴ βεης, οἱ Ἰζαβὲτ καὶ Ἰζαχὶτ καὶ Κιουτσοῦκ Ταλαὰτ βέηδες.

Οἱ ἐνωτικοὶ πρὸ δύο ἐτῶν συνεκρότησαν σπεῖρα ἐν Τραπεζοῦντι καὶ ἀκολούθως ἐν Βακοῦ.

Οἱ λεγόμενοι ἀνεξάρτητοι ἢ ἑνωτικοὶ προβάλλουν ὅτι οἱ ἀρχαὶ τοῦ προγράμματος τοῦ α'. ὁμίλου εἶνε ἀναφάρμοστοι, ἰδίως οἱ τιχαιτζῆδες παραδέχονται τὴν ἀρχὴν τῆς συνάψεως κοσμικῆς κοριαρχίας εἰς τὴν Χαλιφείαν, ζητοῦν δὲ συνταστικὴν ἔθνοσυν ἄλκοοι διὰ τὴν ἐπιόρκειαν συνταγματος. Ἐν τοῦτοις εἰσέτι δὲν ἀποφασίσαν ἄν θὰ μετάσχουν τῶν ἐκλογῶν.

Κατὰ τὴν «Τὲβ. Ἐφκιὰρ» ἔρχεται καὶ ὁ Κορὰ Βασὶφ βέης [ἐπολεστὴς Σεβαστείας] ὅστις ἦτο ὁ πρῶτος ἀντιόβὰ καὶ ἐν Ἀνατολῇ, ὑπουργὸς τοῦ Μουσταφὰ Κεμὰλ πασᾶ, ἀνῆκει δὲ ἤδη εἰς τὸν β'. ὁμιλον.

Ἡ ἐκλογικὴ ἐπιχειρεῖ τοῦ α'. ὁμίλου ὑπὸ τὴν προεδρειαν τοῦ Μ. Κεμὰλ πασᾶ, κεῖθεν ἤρθη 18 ἐκ τῶν δὰ τῶν Κων]πολιν ὁ ποφηφιων.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ

Ἡ «Ἐκὰ Νασιονὰλ» δημοσιεύει λόγον τοῦ κ. Μπρουκλὶν, ἐξ τὸ παρεκβαίνομεν τὰ ἑξῆς:

Εἰς ποῖας προτάσεις προέβη ἀκοιδὲς ὁ κύριος Λοσσὰν κατοδὲς εἰς Λονδῖνον; Ἡ ἀφήγησις τοῦ «Νετὶλο Τέλεγραφ» εἶνε προφανῶς λίαν ἀπαὶής. Ἀλλ' ἔγραψε τὰ ἀγγλικὰ φύλλα, ἀκεῖνα ἴδιως ἅτινα ὑποστηρίζουν τὴν πολιτικὴν τοῦ Λόϋδ Τζώρτζ, ὡς τὸ «Νετὶλο Κρόνικλ» ἢ τὴν πολιτικὴν τοῦ Ἀσκοὶθ, ὡς ὁ «Μανζεστερ Γκοσαὶλιαν» καὶ τὰ ὁποῖα ἀγαλλόνται ἐπὶ τῇ νίκῃ των τοιοῦτοτον ἐπὶ τῇ ἥττῃ τῆς Γαλλίας.

Τὸ δὲ «Ὀπσερβὲρ» τοῦ κ. Γκαρβοὶν ὡς ἑξῆς ἐκφράζεται:

«Ἀναγνωρίζεται ἀνεσοῦκα ὅτι ἡ γερμανικὴ κοβέρ ησις βαθυνηθῇ νὰ ἐπεφαπαίζῃ ἀποσδαίον πρόσωπον κατὰ σὰς προσαχὲς ἑβδομάδας. Γερμανικὴ πρότασις, ὅπως πληρωθῇ ποσὸν, τὸ ὁποῖον ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ ἀγαθὸν τοῦ Μπόναρ Λὼ καὶ τὸ ὁποῖον ἐν Γαλλίᾳ θὰ προσελκύσῃ ἐκείνος, ὅστινες σαμμαρίζονται τὴν γνώμην τοῦ κ. Λοσσὰν, θὰ εἶνε μία λαμπρὰ ποιεσβούλεις καὶ ἀρχὴ τῆς λύσιως τῆς ἀδιεξόδου τοῦ Ροῦρ.

Ὡς βλέπει τις, ἡ Ἀγγλία μετὰ τὴν ἀποσχὴν τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ Ροῦρ, θὰ θέσῃ ὡς ὅρον τὴν ἀποδοχὴν τοῦ σχεδίου τοῦ Μπόναρ Λὼ.

Ὁ κ. Ποσστγκαρὲ εἶνε διατεθειμένος νὰ δεχθῇ, θ' ἀποφασίσῃ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν πολιτικὴν τῶν Κεννὶν καὶ τῆς Γεκοῦρς, τὴν ὁποίαν ἠνοῆθη νὰ ἀκολουθήσῃς.

Τὰ ἀγγλικὰ φύλλα παρατηροῦν ὅτι ἂν ἡ πολιτικὴ τοῦ κ. Ποσστγκαρὲ ἀπεφασίσθη, ὀφείλει οὗτος νὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν του εἰς ἄλλον, τινὰς δὲ ἐκφαμρίζει χαιρετίζουν τὸν κ. Λοσσὰν ὡς ἐπιδοξὸν διάδοχον. Ὅσον ὁ κ. Λοσσὰν μετὰ τὴν ἀπιστροφὴν τοῦ ἀπὸ τὰς Κάννας ἀπέδλαβε τὴν παραίτησιν του μαζὸ μὲ τὸν ἀοχηγὸν τοῦ κ. Μπριὰν, προεῖπον: «Τὸ πείραμα τοῦ κ. Ποσσγκαρὲ εἶ ἀναγκαῖον». Ὅσον ἀποτόχῃ, καὶ θὰ ἀποτόγῃ διδάσκει, ἐὼ θὰ τὸν ἀντικατασταθῇ καὶ θ' ἀκολούθησω πολιτικὴν ἀφιλῆ».

Ἀλλ' ὁ κ. Ποσσγκαρὲ, κάτοι προσαπιόθη ὅτι ὀδιαφορεῖ διὰ τοὺς Ἄγγλους, ἐφαρμόζων πολιτικὴν ἅιας κατὰ τὴς Γερμανίας ἐν τούτοις τοὺς φοβεῖται. Πρὸς τὸ Λονδῖνον ἔχει ἐστραμμένα τὰ βλέμματα διὰ τὴν ὀπόβασιν τοῦ Ροῦρ. Ἐπρεῖτο τὰ πάντα ἢ μᾶλλον οὐδὲν ἔπρεῖτο διὰ ν' ἀπαφόῃ τὴν ἀγγλὶς ἡν ἐπέμβασιν.

Ἡ ἐπέμβασις αὕτη θὰ ἐπήρχετο κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας δὲν μία μοστηρῶθῆς χαρὰ ἀνεχαίτισε τὸν κ. Λόϋδ Τζώρτζ, ἔτι μὲν κρὸς ἐπέρβασιν τῆς Βελλὴν τῶν Κοντεῖτῶν.

Προηγουμένως τὸ Ὑπουργεῖον ἔτυχε πλειονεψηφίας 42 ψήφων, ἀλλὰ τὴν φρᾶ τοῦ τοῦ ἦτο ἀρκοῦν τὰ μειονοφηφίου. Ὁ κ. Μπόναρ Λὼ ἀπεδήμησαν εἰς Περιοῦσας ὅτι δὲ ἠδύνατο νὰ μείνῃ ἀφρατῆ, ὅτι διὰ μὴ ἀπαφορῆ ἡτο ἠγκαμμένος νὰ ἀνεγρίῃ καὶ ὅτι ὁ κ. Λοσσὰν δὲ θὰ ἠδύνατο ν' ἀνοχεῖτζῃ πάντοτε τὸν Λόϋδ Τζώρτζ, ὅτοι ἀπὸ τὴν ἀπεχῆ ταύτην ὁ κ. Λοσσὰν διεβρεμάτιζε τὸ πρόσωπον τοῦ μεσόζοντος.

Ὁ κ. Ποσσγκαρὲ ἀφοῦ ἔφθῆ. Ἐγκαταλιφὲ λοιπὸν τὸ πρόγραμμά του ὅτι θὰ νὰ προσκολληθῇ εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ Μακιὰν καὶ τοῦ Ἀμσὰρ. Δὲν μετεβλήθη εἰς Κεῖτζ, ἀλλ' εἰς Κέννε. Τ. θὰ σωρδῇ μέχρι τῆς Ἐφ Μαῖου;

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὸ ἐπεισόδιον Καστελλορίζου

Κατὰ δημοσιεύθεν ἡ ἡ τηλεγραφημα ἐξ Λοφωνῆθη ἐν Κασταλλορίζῳ ὁ Ἰταλὸς διοικητὴς τῆς νήσου ταύτης. Κατὰ πληροφορίας τοῦ πατριωτικοῦ «Χρόνου» ἐκ τοῦ Προκτοκοῖου «Σάντρακ Νιοὺς» ἀληθεστερ ἐκ Ρόδου, ἐν ᾧ ωσοι τινὲς δικαρχιωδῆτας (ἐν δὲ ζοκάτοι εἰς Κασταλλορίζον, ἀφοῦ προεγκρυμμένας κατεσφζαν τὴν φρουὰν, τὸν διοικητὴν καὶ τινὰς πρὸ ζοντας "Βλάγνας, ἀνέλαβον κατόπιν τὴν πολιτικὴν διοίκησιν τῆς νήσου, ἀποκαιρίνεται πανοῦ τὴν τρόμον. Αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῆς Ρόδου ἀποστειλάσαι ἀμέσως στρατιωτικὴν δύναμιν ἐπὶ τόπου, κατόρθωσαν νὰ ἀποκλείσουν ὅλους τοὺς ἀγωνιστὰς.

Σοβ εσιναὶ ἀπειλαὶ διὰ τοὺς συμμάχους τοῦ Πατριάρχου

Τὸ Κορριέρα νέλλα Σέρα» δημοσιεύει τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα ἐκ Ρέγιο:

«Εἰς σοβαρὰς δηλώσεις προέβη ὁ σοβιετικὸς δημόσιος κατήγορος κ. Κρυλένκο εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἀπαρχιακῶν κομμουνιστικῶν λεγομένων, οἵτινες ἀφίκοντο εἰς Μόσχαν, ὅπως ὑποβάλωσιν αἴτησιν ὅπερ τῆς εἰς θάνατον καταδίκης τοῦ Πατριάρχου Τιχῶνος. Ὁ Κρυλένκο διεδήλωσε τοῖς κομμουνιστικοῖς ἀντιπροσώποις ὅτι εὐδεμία ἐπιείκεια θὰ ἐπιδειχθῇ πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ αἰδοῦς καταδυνάστευσαν τὸν ρωσικὸν λαὸν καὶ ἔθνος παρμηθήσαν εἰσέτι τοῦ ἀγῶνος ἀνατίον τῆς θεωρίας τοῦ λαοῦ».

«Μία ἀπὸ τοῦς δοκαλοὺς φάσεις τοῦ ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον διεξήγαμεν—εἶπεν ὁ Κρυλένκο—εἶνε ἀκοῦδὲς ἡ πολιτικὴ ἀνάτιον τῶν θρησκευτικῶν προλήψεων καὶ τοῦ τοῦ τὸ φανατισμοῦ. Πόλεμος κατὰ τῶν θρησκειῶν, πόλεμος κατὸ' ὅλων τῶν δογμάτων ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ταῦτα, ἰδὸ τὸ πρόγραμμά μας. Ὁ Ρασπούτιν, λαὸς πρέπει νὰ ἀπαλλαγῇ τοῦ φιτιῶδοῦς αὐτοῦ παμψιθίου. Γνωρίζομεν ὅτι εἰς τὸ ἐξαιρετὲν σοκιχεῖα τοῦ, ρωσσικὰ καὶ μὴ ρωσσικὰ, ἀτομμαζόνται ν' ἀρχισουν διὰ τοῦ τόπου σφεδρὰ πολεμικὴν ἀνατίον ἡμῶν. Ἔκανα τῆς δίκης τοῦ πολίτου Τζιχῶνος. Ὀφείλω νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ἡ κατάδικασις τῶν Σοβιετ ὄχι μόνον δὲν θὰ ποιοδεχθῇ ἔθνος ἐπιβέδαιον, ἀλλὰ καὶ θὰ λάβῃ ὅπου σημεῖον ὅλης ἀνείνος τῆς χώρας, ἔστινες ἀντιγεροῦν ὅπερ τοῦ Τζιχῶνος. Ὅσον περισσότερον διωκρατοῦνται οἱ ἔλκαι χαρὰ κατὰ τῆς θρέσεως ἡμῶν τόσῳ περισσότερον σοβαρὰ καθίστανται ἡ θέσις τοῦ πολίτου Τζιχῶνος».

Ὁ ἐν Ρωσσᾳ θρησκευτικὸς διωγμὸς

Τὸ «Κορριέρα νέλλα Σέρα» δημοσιεύει τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου:

Οἱ «Τάϊμς» ἐδημοσίευσαν διαμαρτυρίαν, ἣν ἐστείλαν εἰς τὸν Λόρδ Κέρζον ἐπὶ τῆς ἀφορμῆς ἀναφορὰς τῶν ἐπὶ τῆς Θεωρίας τῶν Σοβιετ

ΕΠΙΤΟΠΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Ἡ Α. Σεβασμιότης ὁ Μητροπολίτης μας κ. Κύριλλος ἀπεκάρφη χθὲς τὴν τιμὴ ν τὸν κ. Νομάρχην, τὸν κ. Στρατιωτικὸν Διοικητὴν, τὸν Διευθυντὴ τῆς Ὀθωμαν κῆς Τραπέζης, τὸν τέως πλοιάρχ ὁσιον κ. Ν. Παρίσιον ὡς καὶ λοιπὰς σπουδαιοτ τας ἐπῶς διατρωσιῶν αὐτῶ τὴν χαρὰν των ἐπὶ τῇ εἰς τὸ πε μ ὸν τ ο ᾽ ἐπανζέιμ τοῦ.

Ἡ Α. Σεβασμότης θέλει συνεχίσῃ τὰς ἐπισκέψεις τῆς, ἐξυπηρετοῦσα αὐτοπροσώπως, ποντος ὅτι κ ἐξαιρέτως τὴν πρὸς αὐ τὸν ἀγ ἀπην των καὶ ἀφοσίωσιν.

ΕΡΓΑ ΕΝ ΔΗΜΝΩ

Ἐ κπρίθη ὑπὸ τῆς Νομαρχίας Λέσβου ἡ κατ ὰ κ ρ ᾽ ἀ ν ὡ ν δημοσίων ἔργων ἐν Λήμνῳ.

1) Τῆς κ ο ν ε κ τ ᾽ ἀ ν ὁδοῦ Κάστρου—Θάνου μήκους 2 περίπου χιλιομέτρων διὰ προσωπικῆς ἐργασίας.

2) Τῆς Κοινοτικῆς ὁδοῦ Ἀτιβαζωρίου—Σορτίου—Σκέλεσο μήκους περ ίπου 3 1|2 χ ι λ ι ο μ έ τ ρ ω ν διὰ προσωπικῆς ἐργασίας.

3) Τῆς ὁ ρ ι σ τ ι κ ῆς ὁδοῦ Κάσκασα—Ραγκαδὰ μήκους 2 χιλιομέτρων διὰ προσωπικῆς ἐργασίας.

4) Τῆς σχολῆς Κοιδᾶς, δαπάναις τῆς Κοινότητος.

5) Τῆς σχολῆς Σορτίου, δαπάναις τῆς Παλληνιοτῆς ἐπιτροπῆς.

6) Τῆς κοινοτικῆς ὁδοῦ Κάστρου δαπάναις τῆς κοινότητος.

7) Τῆς διογκ ότ ᾽ ᾽ ᾽